

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Praxis agendi gratias

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

*Quantum
Deo pla-
ceant gra-
tiarum
actiones.*

ac lumina, quibus ad virtutem permoveamur. Eapropter etiam à nobis requirit gratitudinem, ut proinde illis omnibus gratis mereatur ille privari, qui pro iis est ingratus, neque debitas illi gratiarum actiones extolvit.

*Consuetudo
vera
laudabilissima.*

Sunt, qui quovis die notabile orationis suæ tempus, sive in principio, sive in fine orationis suæ, impendunt gratis suæ divinæ Majestati agendis pro particularibus illo die receptis beneficiis, putà quod sint à certa quadam liberati tentatione, quod aliquam fecerint actionem virtutis, & similibus; quæ omnia sunt effectus gratiæ Dei. Imò etiam extendunt se ad generalia, credentes nullum vitæ suæ diem debere transire, quin illi gratias agant, quod illos creârit, quod eousque conservârit, quod ad fidem Christianam & statum vocârit Religiosum, quod illos ad sacerdotii gradum (si illo sint insigniti) elevârit, aut ad minus quod sacro corporis sanguinisq; sui Sacramento illos non rarò refecerit.

Alii hos actus mane in directione generali, aut sub vesperum in examine conscientiæ producere amant, cuiuslibet id liberum est, prout interiorum persenserit devotionem, modò diligenter animadvertat, veluti nihil unquam nos oportet incipere, quin à Deo prius illud fideliter ac bene perficiendi gratiam postulaverimus, ita post opus peractum nunquam esse gratiarum actionem intermittendam.

Praxis agendi gratias.

Verùm ut ad ea, quæ orationem concernunt, redeamus, sicut illa, uti neque ullus
virtu-

virtutis cujusvis actus, fieri nequit, quin suam
 Deus gratiam communicârit, ita nunquam
 oblivisci oportet gratiarum actionis. Quod
 si quandoque videamur nobis à Deo derelicti
 ob exiguam, quam sentimus, devotionem,
 credendum nobis attamen est indubitatè illum
 oculos suos super nos semper habere apertos,
 de quo solo permagnam habemus occasionem
 ei gratias agendi, dicendique exempli gratia:
 Tu mihi hodierna die ostendere vis, Domine,
 hac tuæ lucis atque omnium interiorum, quos
 aliàs experiri solebam, contactuum tuorum sub-
 tractione, nihil te mihi debere, verùm ubi illa
 mihi indulges, id fieri per tuam misericordiam,
 atque etiam è contra ubi illa mihi denegas, id
 magnâ omninò fieri cum justitia. Certus at-
 tamen sum, me hic in conspectu divinæ Maje-
 statis tuæ consistere atque à te fixis oculis me
 videri. Prò! infinities beatum me reputo,
 Domine, quod à te merear conspici, atque iis-
 dem quidem oculis, quibus unicè dilectum
 tuum filium Dominum nostrum, ubi ille co-
 ram te pro nobis supplex assistebat, sicut etiam
 gloriosissimam Virginem atque omnes San-
 ctos, insignes tuos servos, intuitus fuisti.
 Gratias igitur tibi, quam possum, maximas
 ago, & quamvis in omnibus orationibus meis
 nullam aliam mihi unquam gratiam exhibere,
 confiteor tamen, illam omnibus omninò meis
 meritis esse longe majorem.

Equidem certum est, gratiarum actionem
 videri magis propriè pertinere ad meditatio-
 nem divinatorum beneficiorum, & reverà tunc
 orationis illa partem haud posteriorem consti-
 tuat

*Quando
 quis est
 quasi à
 Deo dere-
 lictus, sine
 ullo lumi-
 ne & af-
 fectis.*

tuat necesse est. Quæ causa est, cur hic aliquas formulas subnectamus, pro exemplo sumentes passionem Domini nostri, tanquam unum ex præcipuis illius erga genus humanum beneficiis: Ille igitur, qui illam fuerit meditatus, gratiarum actionem reddere poterit hoc modo:

*Formula
gratiarum
actionis de
passione
Domini
nostri.*

Gratias tibi ago, Domine, ex toto corde meo, quod mortem adeo pœnosam & crudellem pro me subire non fuisti dedignatus. Pro! quanti tibi constant peccata mea, quamque magnus est tuus erga me amor? Quantum hocce beneficium inæstimabile modis omnibus recognoscere obligor & obstringor? Ingratus sanè & infel x essem, si singulis vitæ meæ momentis tui non recordarer, tibi que non viverem, quandoquidem omnia illa tuo tu sanguine pro me copiosissimè profuso acquisivisti? Pro! Domine meimetipsius obliviscerer potius, quam hujus adeo beneficæ & amoris plenæ adeoque copiosæ Redemptionis haud recordarer. Hoc tuum insigne beneficium nimis me obligat, ad amori æterno & incomparabili, quem erga me in hoc Redemptionis nostræ opere ostendisti, amore forti & invicto correspondendum.

Quis sum ego, & quis es tu, mi Deus, quod tanto me pretio redemeris, ut necesse fuerit Salvatoris ac dilectissimi Redemptoris mei Jesu Christi, unigeniti filii tui, sanguinem pro me, ad ultimam usque guttulam, profundi? Verè, Domine, tu nimias in me congeris & accumulæ obligationes, tu me prævenis omnigenis benedictionibus dulcedinis, amoris & charitatis. Heu me? quid tibi retribuam aut
quas

quas gratiarum actiones persolvam? tota mihi non sufficeret æternitas ad te laudandum, tuasque erga me immensas misericordias magnificandas? ô si mille haberem corda & totidem linguas, quas gratiarum actionibus pro tuo ineffabili erga me amore persolvendis possem impendere? Verùm opto, ut omnes Angeli, omnesque creaturæ tuæ impotentiam meam suppleant. Sed hoc nimis parùm foret. Te igitur enixè oro, amantissime Domine, ut tu ipse per te ipsum te collaudes ac benedicas, quia præter te non est, qui dignè id possit præstare, sicq; ego divino spiritui tuo me uniam, ad te, per illum & cum illo, æternum benefactorè meum, Deum meum & omnia, recognoscendum.

Eadem quoque ratione circa omnia alia Dei beneficia, dona & gratias te poteris dilatare, neque unquam deficere tibi poterit argumentum, quia inter omnia, quæ meditari potueris, pauca erunt, in quibus singulare Dei beneficium, quod recognoscas, non occurrat.

1. In meditatione de peccatis gratias agemus Deo, quod ab illis nos præservarit aut liberarit.

2. De morte, quòd illam nobis non immiserit, cum in statu essemus peccati, sed tempus pœnitentiæ concesserit.

3. De iudicio atque aliis materiis terribilibus, quòd illas nobis dederit quasi totidem aggeres, quibus impetuosè perversa cum inclinationum nostrarum torrentes cohiberentur, & quorum consideratio creaturarum in nobis amorem extingueret.

4. De inferno, quòd ab illo servati sumus, cum illum toties promeruerimus.

5. De

5. De cœlesti paradiso quod adeo magnificū & beatum in futuram totam æternitatem habitaculum nobis præparaverit.

6. De virtute, quod illius acquirendæ illiusque possessione Dei gratiam obtinendi capaces nos creaverit, atque ita de cæteris.

Quod si quæ reperiantur argumenta, ex quorum consideratione nullo modo nos sentiamus gratitudinis affectu commotos, uti esse possunt perfectiones Dei aut actus virtuosi Sanctorum, nulla penitus inferenda nobis erit violentia, ut illum extorqueamus, sed satis erit Deum de re illa benedicere ac laudare, invitando in eum finem omnes creaturas, ut idem nobiscum faciant. Longe etenim melius & utilius est, unum actum interiorem cum omni-modâ producere spiritus libertate, sequendo ductum & impulsum Spiritus sancti, quàm decem violenter extorquere aut artificialiter comparare, cum præcipuè nullus in particulari sit absolutè necessarius, exceptis propositis ac petitionibus.

CAPUT XI.

De Resolutionibus ac bonis propositis.

In illis totus fructus orationis consistit. Sicut diximus superius totum meditationis fructum in eo situm esse, ut sanctos concipiamus affectus, ita pariter dicendum hic nobis est, totum fructum affectuum consistere in eliciendis bonis ac efficacibus propositis. Quocirca cavendum nobis erit, ne tantum qui-